

Літній вечір

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Від спеки місто важко дише,
й чоло його шорстке й червоне
під віялом нічної тиші
поволі стигне і холоне.

Тремке натхнення віддзвеніло,
застигло в мудрій вірша брилі.
Твоє чи не твоє це діло,
ти сам збагнути вже не в силі.

Крізь гамір дня незмінне “завжди”.
Заснеш,
 заснеш без зір, поете,
життя на звуки розмінявши,
мов золото в дрібні монети.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/litnij_vechir